

ה"ט 13838/03 - מהא עובוד אשקר, דיב תלימי, נביל עודה נגד סابر בלאל, מoiseר בלאל, וסאם בלאל

בית משפט השלום בניצרת

ה"ט 16-03-13838 עובוד אשקר ואח' נ' בלאל ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עינב גולומב
מבקשים	1. מהא עובוד אשקר 2. דיב תלימי 3. נביל עודה
נגד	1. סابر בלאל 2. מoiseר בלאל 3. וסאם בלאל
משיבים	

פסק דין

המבקשים הגיעו בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאימה נגד המשיבים, לפי חוק למניעת הטרדה מאימה, תשס"ב - 2001.

המשיבים 1 ו-2 הם בני זוג, והמשיב 3 הוא בנים הבוגר. המבקש 2 מתגורר באותו בניין מגורים בו מתגוררים המשיבים וכן מנהל משרד במבנה סמוך. המבקש 3 מתגורר בסמיכות. המבקשת 1 הינה בעלת זכויות במרקען בהם מתגוררים הצדדים.

בבקשת ובתחבירים שצורפו אליה תיארו המבקשים מסכת של הטרדות מצד המשיב 3 שהלכה והידרדרה בתקופה שקדמה להגשת הבקשה. לפי המתואר, המשיב 3 מטריד ומאיים עליהם מזה תקופה ארוכה. תוארו הטרדות באמצעות שיחות טלפון וביקורים בשעות לילה מאוחרות. כמו כן תואר אירוע אלים של ניסיון תקיפה של מבקשים 2 ו-3 ע"י המשיב 3, לרבות השלכת בלוק מגובה על המבקש 3. הבקשה דנן הוגשה לאחר שבאים 4.3.16 התפרץ המשיב 3, בשתי הזדמנויות, על שכניו בצעקות ובאוומים תוך שהוא מנוף בידו בחרב ומאיים לפגוע בהם. לאחר האירועים הנ"ל נעצר המשיב 3 ונכנן להיום הוא עצור עד יומם 21.3.2016, ובמקביל נשלחה לבדיקה פסיכיאטרית.

לדין שנקבע להיום במעמד הצדדים לא התייצבו המשיבים 1 ו-2. המשיב 3 הובא לדין ע"י רשות שב"ס. בדבריו אישר המשיב 3 למעשה את האירועים שתוארו. לדבריו, יש סכ索 בין המבקשים על רקע שימוש בדרך מעבר בסמוך

עמוד 1

למבנה המגורים. עוד ציין כי הוא מצטרע על שארע ומתחייב שלא לנ��וט בפעולות דומות בעתיד.

לאחר בחינת הנתונים שבפני, אני מחייבת כדלקמן.

באשר לבקשת למתן צוים למניעת הטרדה מיימת נגד משבים 1-2; לא מצאתי בבקשת ובתחבירים שצורפו לה עילה למתן צוים נגד משבים אלה. כאמור לעיל, היפורט העובדתי המתואר בבקשת מישס למשיב 3. לא הונחה תשתיית של ממש לביצוע מעשה של הטרדה מיימת מטעם המשיבים 1 ו-2 עצם. מדובר כאמור בהוריו של המשיב 3, ונטען כמובן כי הם לא מתערבים להפסיק את התנהגותו, אולם בכך אין כדי להקים עילה למתן צוים אישים נגדם מכוח החוק.

באשר למשיב 3; מהנתונים שבפני עולה כי המשיב איים לפגוע במשיבים ואף נקט במעשה אלימות נגד מבקש 3. ההתנהגות המתוארת בבקשת ובתחבירים, שעניירה אושרה על ידי משיב 3, מהווה מעשה של הטרדה מיימת כمبرינה בחוק שבתייה פגעה ממשית בשלות חייהם של המבקשים. בשים לב לכך שמדובר ברכף של אירועים שהלכו והסילימו, וכן לעובדה שבין הצדדים סכסוך נמשך וקיים הנוגע לשימוש בבניין המגורים, וזאת אף לשיטתו של משיב 3, קיים חשש להישנות מעשים של הטרדה מיימת ושל פגעה כאמור.

לנוכח זאת אני קובעת כי סעיפים ב, ג ו-ד לצו הארץ שניתן ביום 7.3.16 יעדמו בתוקף והוא צוים קבועים
וזאת לתקופה של 6 חודשים מיום הצו הארץ.

כמו- כן, נאסר על משיב 3 להימצא למרחק של פחות מ- 5 מטר מדירות המגורים של המבקשים וממקום
שימוש הקבוע. תוקף הצו נמשך שישה חודשים.

אשר לבקשת לאסור על המשיב 3 להימצא למרחק של פחות מ- 500 מטר מבנייני המגורים של המבקשים; משמעות
הבקשת הינה למעשה הרחקתו של משיב 3 ממקום מגוריו הקבוע, שכן הוא מתגורר באותו בניין בו מתגורר מבקש 2
ובסימון למשיב 3. בהינתן חומרת המעשים והחשש העולה מהם, ועל רקע הסכסוך בין הצדדים, יש מקום בשלב זה
להרחקה כאמור. ניתן בהקשר זה אף כי נכון להיום המשיב 3 עצור ונתון בשמורת. עם זאת, בשים לב לכך שמדובר
בבקשת ראשונה בהקשר הנדון המועלית מטעם המבקשים, למשמעות הקשה של הרחקה כאמור ולמכלול הנسبות,
סבירני כי יש במקום לבחון הדרגתית באופן המבהיר למשיב 3 את חומרת המעשים ומתרה מפני הישנותם
וההשלכות שעשויות להיות לכך מבחינת הארכת תקופת הרחקה. בנסיבות אלה, כsharpע אף עשוות להיות
התפתחויות במשורר ההליך הפלילי, ראוי לקבוע בשלב זה קביעת תקופת הרחקה לזמן קצר.

אני קובעת אףוא כי סעיף א' לצו הארץ שניתן ביום 7.3.16, אשר אוסר על המשיב 3 להימצא למרחק של פחות מ-
500 מ' מבנייני המגורים של המבקשים, יעדמו בתוקף למשך 30 ימים ממועד נתינו, קרי עד יום 7.4.16.

כל שייצרו נסיבות חדשות המצדיקות מתן צוים נוספים, בידי המבוקשים יהיה להגיש בקשה חדשה בעניין זה.

בשים לב לפרטי הנוגעים לבחינת מצבו הנפשי של משיב 3, אני מורה על איסור פרסום של שמו ופרטי המזהים.

המציאות תמציא את ההחלטה למבוקשים

ההחלטה תימסר למשיבים 1 ו-2 באמצעות משטרת ישראל,

ולמשיב 3 באמצעות רשות שב"ס.

ניתן היום, ד' אדר ב' תשע"ו, 14 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.